

29.11.2021 - poniedziałek

Temat tygodnia: Świąteczne pocztówki

Temat dnia: Niespodzianki

Na dobry dzień – rozgrzewka poranna

<https://www.youtube.com/watch?v=Zg7pCZOtMXo&t=185s>

Zdmuchnij kulkę” – ćwiczenia oddechowe.

Cel: kształcenie umiejętności właściwego gospodarowania oddechem, wydłużenie fazy oddechowej.

Dziecko siedzi na dywanie. Na środku dywanu stoi pojemnik. Zadaniem dziecka jest zdmuchnięcie z dłoni do pojemnika papieru zgniecionego w kulkę. Zabawę możemy przeprowadzić nieco inaczej. Dziecko, które ma papierową kulkę zdmuchuje ją z dłoni dołączonych obu dłoni rodzica. Rodzic zdmuchuje kulkę do dłoni dziecka.

„**Stonoga**” – zabawa dydaktyczna.

Potrzebne karteczki z sylabami, np. **ma, mo, me, mi, la, lo, le, li, to, ta, te, ti.**

Dziecko i rodzic losują po jednej karteczce, przykładają je do siebie i dziecko stara się odczytać powstały wyraz. Losujemy następną parę karteczek i kontynuujemy zabawę.

Zajęcia ruchowe

Część wstępna.

Zabawa z kolorowymi kartkami. Dziecko stoi swobodnie na dywanie. Rodzic pokazuje kolorowe kartki, np.

– czerwona kartka oznacza, że należy przyjąć pozycję siad skrzyżny,

- niebieska – leżenie na plecach,
- żółta – wykonujemy pajacyki,
- brązowa – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna.

Dziecko trzyma małą piłeczkę, a jeszcze lepiej jeśli będzie to woreczek ryżu lub kaszy (zastąpi doskonale woreczek gimnastyczny).

1. Przekładanie woreczka z ręki do ręki, z przodu i z tyłu.
2. Przekładanie woreczka z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głową.
3. Kładziemy woreczek na głowę i wykonujemy skłon głowy w przód, woreczek spada na ziemię, podnosimy woreczek i powtarzamy tę czynność 5 razy.
4. Ćwiczenie jak wyżej tylko wykonujemy skłon głowy w tył, później to samo na prawy i lewy bok.
5. Kładziemy woreczek na głowę i na hasło „hop” wykonujemy przysiad podparty (woreczek nie może spaść z głowy), a następnie wracamy do pozycji wyjściowej. Powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.
6. Z postawy zasadniczej unosimy raz prawą, raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy woreczek pod kolanem.
7. W siadzie podpartym o nogach ugiętych woreczek leży między stopami. Dzieci chwytają woreczek obiema stopami unoszą go w górę, następnie odkładają na podłogę, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.
8. Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę woreczek puszcza.
9. W siadzie podpartym o nogach ugiętych palce stóp oparte na woreczku. Ruch: przesuwamy woreczek stopami jak najdalej do przodu i przysuwamy również palcami stóp jak najbliżej do siebie.
10. Ćwiczenie jak wyżej tylko raz ćwiczy prawa stopa raz lewa.

Część końcowa.

Ćwiczenia oddechowe. W parach, w leżeniu przodem twarzami do siebie ćwiczący (dziecko i rodzic albo rodzeństwo) przedmucha do siebie zgniecioną w kulkę chusteczkę higieniczną.

„Rób to, co ja” – zabawa ruchowo – naśladowcza

Dziecko i rodzic stoją w parze. Dziecko wykonuje dowolny ruch, rodzic naśladuje. Zmiana ról.

„Tworzymy rymy” – ćwiczenia z rymami.

Dziecko tworzy rymy do podanego przez rodzica słowa np.: domy – tomy – łomy – łakomy – dyplomy

„Niedowiarki” – słuchanie i rozmowa na temat treści opowiadania Grzegorza Kasdepke.

Niektórzy wierzą w Świętego Mikołaja, a inni nie - tak to już jest i pewnie zawsze tak będzie.

Słyszał to jednak kto, żeby sam Święty Mikołaj nie wierzył w swoje istnienie?

- Nigdzie nie jadę! - jęczał, stojąc przed lustrem.

- Jedziesz, jedziesz! - posapywał zdenerwowany zajaczek, pomagając mu się ubierać. - Wkładaj płaszcz!

- Nie, nie i jeszcze raz nie! - Święty Mikołaj tupał nogami. - Znowu ludzie będą pękali ze śmiechu na mój widok, a dzieci wyrwą mi połowę włosów z brody! Nie jadę i koniec!

- A właśnie, że jedziesz! - mruczał poirytowany zajaczek, wciągając mu na głowę czapkę. - Przestań się zachowywać jak bałwan na słońcu! Gdzie masz szalik?

Ale Mikołaja mało obchodziło, gdzie jest jego szalik. Uparł się, że nie wyjdzie z domu i, sądząc po minie, był gotów groźbę spełnić.

- Nie jadę i tyle! Widziałeś, co się stało w zeszłym roku? Wszyscy myśleli, że jestem aktorem!

- Nie wszyscy - sprostował zajaczek, zawiązując Mikołajowi buty. - Niektórzy brali cię za akwizytora...

- No, ładne mi pocieszenie! - huknął Mikołaj, posyłając szarakowi mordercze spojrzenie. Ale zajaczek, nie przejąwszy się zbytnio, zaczął naciągać mu na dłonie rękawice.

Mikołaj milczał przez chwilę ponuro, lecz samo milczenie go nie zadowalało - wkrótce więc ponownie uderzył w płaczliwe tony:

- Przecież we mnie nikt nie wierzy! - jęczał. - A skoro tak, to zapewne mnie nie ma! A skoro mnie nie ma, to po co mi szalik? Po co mi czapka? Po co mi rękawice? Mogę wyjść na dwór nawet nagi, a i tak nie zachoruję, bo po prostu mnie nie ma!

Zajczek wzniosł oczy do nieba i westchnął ciężko, po czym zaczął ładować do ogromnego worka prezenty przeznaczone dla dzieci.

- A skoro mnie nie ma - kontynuował Święty Mikołaj - to nieważne, czy nie ma mnie tu, czy tam. A skoro tak, to nie muszę nigdzie wychodzić! Jak kogoś nie ma, to nie musi się martwić, że gdzieś tam nie dotrze na czas...

- Bardzo to mądre... - wystękał zajczek, wrzucając ostatni prezent do worka. - Ale teraz już przestań gadać i chodź!

- Niemądry szaraku!!! - wrzasnął Mikołaj. - Czy nie rozumiesz, co do ciebie mówię?! Skoro nikt we mnie nie wierzy, to jak mogę istnieć?!

Zajczek zrobił taką minę, jakby chciał komuś przylać, opanował się jednak i wycedził przez zęby:

- A znasz kogoś, kto wierzy w gadające zajczki?! Nie?! Ja też nie. A mimo wszystko stoję tu przed tobą, prawda?

Mikołaj patrzył na niego zdumiony.

- Więc ja także istnieję? - zapytał.

Zajczek tylko wzruszył ramionami, wrzucił do samolotu worek z prezentami i przekrzykując warkot silnika, rozkazał:

- Wsiadaj szybko! Przez to twoje biadolenie znowu nie ma czasu na podróż saniami! Jak jeszcze trochę pomarudzisz, to nawet renifery przestaną w ciebie wierzyć!

Pytania do wysłuchanego tekstu:

- Jaki problem miał Mikołaj?
- Dlaczego myślał, że nikt w niego nie wierzy?
- Jak zakończyła się ta historia?
- Jakie jest twoje zdanie na temat problemu Mikołaja?

Praca z Karty Pracy 2 str. 25-26 - ćwiczenia w liczeniu; dopełnianie do 6. Ćwiczenie spostrzegawczości, kształtowanie sprawności grafomotorycznej podczas łączenia obrazka z jego cieniem.

„Wymarzony prezent” – zabawa plastyczna.

Dziecko maluje farbami prezenty, jakie chciałoby dostać od Świętego Mikołaja.

„Psozny elfik” – zabawa wzrokowa.

Rodzic kładzie przed dzieckiem w szeregu cztery dowolne przedmioty. Dziecko przez chwilę przygląda im się, zapamiętując ułożenie. Następnie odwraca się tyłem a rodzic zamienia miejscami dwa przedmioty. Dziecko wskazuje, które przedmioty zmieniły miejsce.

Na koniec zaproszenie do krótkiej zabawy rytmicznej:

https://www.youtube.com/watch?v=L3fCmxzWG_g